

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 12C/86/2004
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1204112475
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2010
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Sobolovská
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2010:1204112475.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave pred sudkyňou JUDr. Gabrielou Sobolovskou v právnej veci navrhovateľov: 1./ D. Z., B. I. A. XX, 2./ U. Z., B. I. A. XX, 3./ U. Z., B. I. A. XX, všetci zastúpení JUDr. Tomášom Plankom, advokátom so sídlom Nám. Slobody 10, Bratislava, proti odporcom: 1./ D. L. O., B. D. C. XX, B., zast. JUDr. Milošom Bárto, advokátom so sídlom Heydukova 16, Bratislava, 2./ KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava v konaní o náhradu škody a ublíženia na zdraví a nemajetkovú ujmu takto

rozhodol:

Odporca v 1. rade je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke v 1. rade sumu 3.319,39 eur, odporcovi v 2. rade sumu 1.659,69 eur a odporcovi v 3. rade sumu 1.659,69 eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a .

Odporca v 1. rade je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľom v 1. až 3. rade náhradu trov konania 4.110,68 eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporca v 1. rade je p o v i n n ý zaplatiť na účet Okresného súdu Bratislava II súdny poplatok vo výške 13.941,43 eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovatelia sa návrhom podaným na tunajšom súde dňa 23.3.2004 pôvodne domáhali, aby súd zaviazal odporcov v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľke v 1. rade sumu 3.000.000,- Sk, maloletému U. Z. sumu 3.000.000,- Sk a maloletej U. Z. sumu 3.000.000,- Sk titulom náhrady škody. V priebehu konania požiadali tunajší súd o zmenu petitu návrhu z alternatívnym petitom tak, že žiadali aby súd zaviazal odporcu v 1. rade zaplatiť navrhovateľke v 1. rade sumu 66.000 eur a odporcom v 2. a 3. rade každému po 83.000 eur titulom nemajetkovej ujmy podľa ust. § 15 a nasledujúcich OZ. Súčasne navrhovatelia žiadali pri úprave petitu aby súd zaviazal odporcu v 2. rade zaplatiť navrhovateľke v 1. rade sumu 33.000 eur a odporcovi v 2. a 3. rade každému po 16.600 eur titulom náhrady škody v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka a nasledujúcich. Zároveň navrhovatelia požiadali súd o pripustenie alternatívneho návrhu, že odporca v 2. rade je povinný platiť rentu pre navrhovateľku v 1. rade v sme 330 eur mesačne od júna 2002 do jej veku 65 rokov a navrhovateľom v 2. a 3. rade rentu mesačne po 200 eur od júna 2002 do 25 roku veku, resp. dokedy nebudú schopné samostatne sa živiť a to vždy do 15-teho dňa toho ktorého kalendárneho mesiaca k rukám navrhovateľky v 1. rade..

Súd svojím uznesením dňa 25.5.2009 pripustil zmenu petitu návrhu pod č. 12C/86/2004. Navrhovatelia svoj návrh odôvodnili tým, že odporca v 1. rade dňa 8.6.2002 v čase asi o 21,20 hod. v uzavretej časti obce I. A., okres L. Q. na ceste II. Triedy č. XXX za jazdy na osobnom mot. vozidle značky B. XXX M.: B. -

XXX G. smerom od mesta Š. do mesta Q. pred motoreštom "F." odporca v 1. rade nevenoval dostatočnú pozornosť riadeniu vozidla a na prechode pre chodcov prednou časťou vozidla zachytil cez vozovku prechádzajúceho a bicykel tlačiaceho U. Z. ktorému spôsobil zranenie a to najmä druhotné výrony do spodiny uzlín a Varolovho mosta mozgu pri krvácaní pod tvrdú a mäkkú plenu mozgu, zakrvácanie do komôr mozgu, pomliaždenie spodinových uzlín mozgu, zlomeninu lebečnej spodiny, ťažký opuch mozgu ktorým následkom U. Z. bývalý manžel navrhovateľky počas prevozu do nemocnice podľahol. Za uvedený skutok bol odporca v 1. rade rozsudkom Okresného súdu v L. Q. č. 3T 57/03 zo dňa 4.6.2003 uznaný vinným zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1 a 2 Tr. zák. Súd zaviazal odporcu v 1. rade zaplatiť navrhovateľke v 1. rade ako poškodenej symbolickú 1,- Sk , pričom s ďalším nárokom o náhradu škody odkázal navrhovateľku na konanie vo veciach občiansko právnych. Proti rozsudku Okresného súdu v L. Q. č. 3T 57/03 podala navrhovateľka v 1. rade odvolanie proti výroku ktorým jej bola priznaná náhrada vo výške 1,- Sk. Krajský súd v K. ako odvolací súd rozsudkom zo dňa 20.11.2003 č.k. 4To 194/2003 zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o náhradu škody a zaviazal odporcu v 1. rade uhradiť titulom náhrady škody sumu 24.756,- Sk a zo zvyškom náhrady škody odkázal navrhovateľku na konanie v veciach občiansko právnych. Priznaná náhrada škody predstavovala sumu ktorá vznikla navrhovateľke s pohrebom neb. manžela U. Z..

Odporca v 1. rade s návrhom nesúhlasil , pričom dôvodil tým, že z jeho strany išlo o nedbanlivostné konanie bez vplyvu požitého alkoholu pričom poukázal i na tú skutočnosť, že za neho spôsobenú škodu by mala uhradiť poisťovňa na základe povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou mot. vozidla. Vzhľadom k tomuto inštitútu by mal škodu uhradiť odporca v 2. rade . Odporca v 2. rade žiadal žalobu zamietnuť s poukazom na tú skutočnosť, že nároky uplatnené navrhovateľmi v 1. až 3. rade sú v rozpore s objektívnym právom.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu najmä žalobou, spisom Okresného súdu v L. Q. č. 3T 57/2003, sobášnym listom z č.l. 10, rodnými listami navrhovateľov v 2. a 3. rade, úmrtným listom z č.l. 13, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi založenými v spise, prednesom právneho zástupcu navrhovateľov 1. až 3. rade, výsluchom navrhovateľky v 1. rade, výsluchom odporcu v 1. rade, ako i prednesom a písomným vyjadrením právneho zástupcu odporcu v 1. rade a písomným a ústnym odaním splnomocneného zástupcu odporcu v 2. rade a zistil tento skutkový stav:

Dňa 8.6.2002 v čase cca o 21,20 hod. v uzavretej časti obce I. A., okres L. Q. na ceste II. K. č. XXX za jazdy na osobnom mot. vozidle značky B. XXX M.Č.: B. - XXX G. smerom od mesta Š. do mesta Q. pred motoreštom "F." odporca v 1. rade nevenoval dostatočnú pozornosť riadeniu vozidla a na prechode pre chodcov prednou časťou vozidla zachytil cez vozovku prechádzajúceho a bicykel tlačiaceho U. Z. ktorému spôsobil zranenie a to najmä druhotné výrony do spodiny uzlín a Varolovho mosta mozgu pri krvácaní pod tvrdú a mäkkú plenu mozgu, zakrvácanie do komôr mozgu, pomliaždenie spodinových uzlín mozgu, zlomeninu lebečnej spodiny, ťažký opuch mozgu ktorým následkom U. Z. bývalý manžel navrhovateľky počas prevozu do nemocnice podľahol.

Podľa znaleckého posudku č. 32/2002 súdneho znalca z odboru cestná doprava D.. T. U. vypracovaného v trestnom konaní vyplynulo , že v čase stretu bola rýchlosť jazdy odporcu v 1. rade t.j. vodiča L. O. vozidla B. v uzavretej obci 50 + / - 5 % km/hod. . Znalec uviedol, že z technického hľadiska vozidlo B. narazilo do bicyklistu a nie do chodca. Podľa znalca ani pri jazde povolenou rýchlosťou by však vodič nedokázal zrážke zabrániť. Zrážke mohol vodič skoršou reakciou zabrániť, ak by bol cyklista reagoval rovnakým spôsobom. Cyklista mohol zabrániť nehode ak by sa pred vstupom do jazdného pruhu vozidla B. presvedčil, či tak môže urobiť bez svojho ohrozenia.

Podľa znaleckého posudku vypracovaného znalcami F.. J. A. T. F.. F. E. z Ústavu súdneho lekárstva LFUK v B. znalcami z odboru zdravotníctvo , odvetvie súdne lekárstvo sa v znaleckom posudku ktorý je tak isto súčasťou trestného spisu č. 3 T 57/2003 Okresného súdu L. Q. uvádza, že pitvou zomrelého U. Z. a zistených zranení predovšetkým jeho dolných končatín nesvedčia preto, že v čase dopravnej nehody - zrážky s osobným motorovým vozidlom odporcu v 1. rade sa zomrelý nachádzal v sediacej alebo tejto blízkej polohe na bicykli. Na základe lokalizácie a charakteru zranení s prihliadnutím na vyšetrené okolnosti fotodokumentácie a závery znaleckého posudku znalca z odboru cestnej dopravy znalci F.. J. A. a F.. F. E. nevylúčili možnosť, že zomrelý U. Z. v čase dopravnej nehody sa nachádzal v pozícii chodca nasadajúceho na bicykel resp. rozbíhajúceho sa cyklistu pri ešte neprekročenej pravej dolnej končatine cez rám bicykla. Podľa doplnku znaleckého posudku ktorý sa nachádza v spise Okresného

súdu L. Q. sp. zn. 3T 57/2003 znalci F. A. T. F. E. v posudku uviedli, že vyšetrením vzorky krvi odobratej pri pitve zomrelého U. Z. sa zistila koncentrácia 2,92 promile etanolu z čoho vyplýva, že zomrelý U. Z. sa v čase smrti nachádzal v ťažkom stupni opitosti. Znalci v posudku uviedli, že pri takejto hladine alkoholu v krvi bývajú výrazné poruchy koordinácie pohybov, udržiavania rovnováhy, poruchy chôdze až z neschopnosťou chôdze, sú spomalené reflexy s predĺžením reakčného času, znížená pozornosť a neschopnosť okamžite a správne riešiť vzniknutú situáciu. Zo znaleckého posudku vyplýva, že U. Z. pri uvedenej hladine alkoholu v jeho krvi nebol schopný ako chodec bezpečne sa zúčastňovať cestnej premávky.

Okresný súd v L. Q. rozsudkom 3T 57/2003 zo dňa 4.6.2003 uznal D. L. O. (odporca v 1. rade) vinným z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, ktorého sa dopustil tým, že inému z nedbanlivosti spôsobil smrť, pretože porušil dôležitú povinnosť uloženú mu zákonom. Odporcovi D. L. O. uložil trest odňatia slobody v trvaní jedného roku s podmieneným odkladom na dva roky a zákazom činnosti (viest' motorové vozidlo) na dva roky.

Proti tomuto rozsudku podal právny zástupca navrhovateľky P. K. X. odvolanie týkajúce sa časti výroku ktorým súd priznal náhradu škody vo výške 1.- Sk.

Krajský súd v K. svojím rozsudkom 4To 194/03 zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu L. Q. vo výroku o náhrade škody pričom zároveň rozhodol, že odporca v 1. rade je povinný uhradiť titulom náhrady škody D. Z. sumu 24.756,- Sk. Vo zvyšku nároku a náhradu škody odkázal navrhovateľku na konanie vo veciach občiansko právnych.

Navrhovatelia v 1. až 3. rade prostredníctvom svojho právneho zástupcu pôvodne žalovali svoj nárok na náhradu škody voči odporcom v 1. a 2. rade v sume tak, že navrhovateľka v 1. rade si uplatňovala náhradu škody vo výške 3.000.000,- Sk, navrhovateľ v 2. rade 3.000.000,- Sk a navrhovateľ v 3. rade 3.000.000,- Sk.. Svoj nárok si uplatňovali titulom nemajetkovej ujmy ako i titulom pozostalostnej renty t.j. náhrady škody prislúchajúcej pozostalým ktorí boli na zomrelého U. Z. odkázaní výživou. V priebehu konania na súde upravovali svoj pôvodný návrh dokonca chceli zobrať svoj návrh voči odporcovi v 2. rade späť. Súd uznesením zo dňa 17.9.2007 č.k. 12C/86/2004-59 konanie voči odporcovi nezastavil.

Uznesením č.k. 12C/86/2004-97 súd pripustil zmenu petitu návrhu na začatie konania tak ako o to právny zástupca navrhovateľov požiadal svojím listom zo dňa 18.3.2009. Právny zástupca navrhovateľov na pojednávaní uviedol, že sa navrhovatelia v 1. a 3. rade žalobou podanou na tunajšom súde v celom rozsahu domáhajú ochrany osobnosti v zmysle § 15 Občianskeho zákonníka svojho nebohého manžela a otca ako i náhrady škody, prípadne priznania renty. Uviedli, že odporca v 1. rade svojím protiprávnym konaním spôsobil smrť manžela a otca navrhovateľov, čím nezvratne zasiahol do ich práva na život. U. Z. zomrel na následky dopravnej nehody ktorú zavinil odporca v 1. rade za čo bol právoplatne odsúdený.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, k 8.6.2002 (ku dňu smrti Gabriela Németha) fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v citovanom znení fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobností, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadost'učinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadost'učinenie podľa ods. 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa § 15 Občianskeho zákonníka, v citovanom znení k 8.6.2002 po smrti fyzickej osoby patrí uplatňovať právo na ochranu jeho osobnosti manželovi a deťom a ak ich niet jeho rodičom.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 315/1996 o premávke na pozemných komunikáciách v znení k 8.6.2002 je účastník cestnej premávky povinný:

- a./ správať sa disciplínovane a ohľaduplne, aby neohrozil bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky, pritom je povinný prispôbiť svoje správanie najmä stavebnému a dopravnému - technickému stavu cesty, situácií v cestnej premávke a svojim schopnostiam
- b./ dbať na dopravné značky a dopravné zariadenia
- c./ poslúchnuť pokyn , výzvu , príkaz alebo požiadavku policajta súvisiace s výkonom jeho oprávnení v cestnej premávke, strpieť výkon jeho oprávnení, ako aj pokyny iných osôb , ktoré na to oprávňuje tento zákon.

S poukazom na uvedené skutočnosti a citované ustanovenia zákona súd vzhľadom na nárok navrhovateľov ako čiastočne dôvodný, pričom dospel k záveru, že žalobe je možné vyhovieť len čiastočne. Priloženými listinnými dôkazmi najmä obsahom trestného spisu č. 3T 57/2003 Okresného súdu L. Q. mal súd bez pochybnosti preukázané, že odporca v 1., Rade svojím konaním porušil zákonnú povinnosť a spôsobil smrť U. Z. ktorý bol manželom navrhovateľky v 1. rade a otcom navrhovateľov v 2. a 3. rade, teda nezvratným spôsobom zasiahol do ich práva na život čím bola daná dôvodnosť žaloby čo do právneho základu.

Vzhľadom na následky vzniknuté poškodeným je morálne zadosťučinenie nedostačujúce a sú teda splnené zákonné podmienky na priznanie nemajetkovej ujmy.

Pre rozhodnutie súdu podstatnou otázkou sa tak ďalej stala dôvodnosť uplatňovanej výšky nemajetkovej ujmy ktorú určuje súd s prihliadnutím na všetky okolnosti za akých k porušeniu práva došlo. Súd sa zaoberal najmä okolnosťami za akých došlo k trestnému činu (majúcemu za následok smrť manžela a otca navrhovateľov U. Z.) , spôsobu jeho vykonania , mierou zavinenia odporcu v 1. rade .

Z obsahu trestného spisu 3T 57/03 (v ktorom súdnom konaní sa uvedené skutočnosti skúmali) mal súd preukázané, že k trestnému činu ublíženia na zdraví s následkom smrti nedošlo len a výlučne z dôvodu porušenia právnej povinnosti odporcu v 1. rade . V trestnom konaní bolo preukázané, že na dopravnej nehode a ňou spôsobenou nenapraviteľnom následku (zraneniach s následkom smrti) nesie veľkou mierou zodpovednosť i samotný U. Z. ktorý v čase dopravnej nehody podľa znaleckého posudku vypracovaného znalcami pri vyšetrovaní vzorky krvi odobratej pri pitve zomrelého U. Z. sa zistila koncentrácia 2,92 promile etanolu z čoho vyplýva, že zomrelý U. Z. sa v čase smrti nachádzal v ťažkom stupni opilsti. Znalci v posudku uviedli, že pri takejto hladine alkoholu v krvi bývajú výrazné poruchy koordinácie pohybov, udržiavania rovnováhy, poruchy chôdze až z neschopnosťou chôdze, sú spomalené reflexy s predĺžením reakčného času, znížená pozornosť a neschopnosť okamžite a správne riešiť vzniknutú situáciu. Zo znaleckého posudku vyplýva, že U. Z. pri uvedenej hladine alkoholu v jeho krvi nebol schopný ako chodec bezpečne sa zúčastňovať cestnej premávky.

Pri zhodnotení okolnosti za akých došlo k porušeniu práva ako i okolnosti podstatných pri určení výšky nemajetkovej ujmy súd dospel k záveru, že nárok navrhovateľov v 1. až 3. rade je dôvodný pre navrhovateľku v 1. rade vo výške 3.319,39 eur , pre odporcu v 2. rade 1659,69 eur a odporcovi v 3. rade 1659,69 eur. Pri svojom rozhodovaní súd vzal do úvahy nielen intenzitu zásahu a zavinenie odporcu v 1. rade ale aj mieru zavinenia samotného poškodeného U. Z., ktorý podľa výsledkov dokazovania v právoplatne skončenom trestnom konaní v podstatnej miere zavinil vznik dopravnej nehody ktorou si privodil zranenia ktorým následne podľahol. Vzhľadom na vysokú mieru zavinenia poškodeného (podľa znaleckého posudku ťažký stupeň opilsti) si súd z celkovej sumy uplatnenej nemajetkovej ujmy vo výške pre navrhovateľku v 1. rade (66.000 eur) a navrhovateľov v 2. a 3. rade každému po (83.000 eur) ustálil sumu pre navrhovateľku v 1. rade vo výške 3319,39 eur a pre odporcov v 2. a 3. rade každému po 1659,69 eur, ako primeranú náhradu za zásah spôsobený odporcom v 1. rade. Nemajetková ujma v takomto prípade nie je ocenením ceny života poškodeného ale je len primeranou satisfakciou pre pozostalých (t.j. pre manželku ako i deti poškodeného) určenej podľa podielu zavinenia odporcu k miere zavinenia poškodeného. Súd preto priznal navrhovateľom v 1. a 3. rade nemajetkovú ujmu tak ako je uvedená vo výroku rozhodnutia a vo zvyšku uplatnenej sumy istiny žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Pokiaľ sa týka ostatných nárokov ktoré navrhovatelia v 1. a 3. rade žiadali aby súd zaviazal odporcov v 1. a 2. rade zaplatiť navrhovateľom a to formou jednorázového odškodnenia kapitalizovanej forme vo výške 33.000 eur navrhovateľke v 1. rade a po 16.600 eur navrhovateľom v 2. a 3. rade súd zamietol z dôvodu, že v danom prípade absentuje právny podklad na priznanie takejto sumy. Podľa

súdu neprichádza do úvahy analógia priznania tohto nároku podľa zákona 461/2003 Z.z. a to z toho dôvodu, že by bola v rozpore s ust. § 448 Občianskeho zákonníka. V čase dopravnej nehody účinné znenie § 448 Občianskeho zákonníka znelo "náhrada nákladov na výživu" patrí pozostalým pokiaľ sa tieto náhrady neuhrádzajú dávkami dôchodkového zabezpečenia poskytované s toho istého dôvodu. Na základe listinných dôkazov ktoré predložili navrhovatelia do súdneho spisu bolo zistené, že vdovský i sirotsky dôchodok boli poskytované z toho istého dôvodu, t.j. z dôvodu smrti poškodeného U. Z.. Súd mal preto preukázané, že bola splnená zákonná podmienka podľa ust. § 448 Občianskeho zákonníka v čase smrti poškodeného. Podľa potvrdenia o výške sociálnych dávok vydaného Sociálnou poisťovňou, pobočka L. Q. dňa 1.7.2003 za obdobie jún 2002 až jún 2003 pozostala t.j. navrhovateľka v 1. rade poberala od septembra 2002 vdovský a sirotsky dôchodok vo výške 4565,- Sk a od októbra 2002 vo výške 4687,- Sk. Teda v nadväznosti na skutkovú okolnosť v danom čase dopravnej nehody za účinnosti vyššie uvedených citovaných ustanovení boli poskytnuté finančné prostriedky navrhovateľom v 1. až 3. rade. Tu je zároveň potrebné uviesť, právne relevantnú skutočnosť, že v čase nehody t.j. dňa 8.6.2002 neexistoval zákon 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov. Súd preto v danom prípade nepripustil analógiu a aplikáciu tohto zákona so žalovaným nárokom. Podľa názoru súd nie je možné akékoľvek zákonné ustanovenie zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov aplikovať v tomto konkrétnom prípade a to i vzhľadom na tú skutočnosť, že zákon 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení upravil komplexné vzťahy týkajúce sa aj pozostalostnej úrazovej renty vo forme kapitalizačného jednorázového vyrovnania. Súd má za to, že navrhovatelia dostatočne nepreukázali nárok na priznanie jednorázového odškodnenia. Navrhovatelia v 1 až 3 rade takéto odškodnenie dostatočne neopreli o žiadne dôkazy ako i právnu kvalifikáciu svojho nároku pričom priznanie takéhoto nároku by bolo v rozpore s platným a v danom čase účinným právom SR. Predložené dôkazy navrhovateľmi v 1. až 3. rade preukázali fakt, že vzhľadom na pomery zomrelého U. Z. je práve sirotsky a vdovský dôchodok ako dávky dôchodkového zabezpečenia v dôsledku tejto dopravnej nehody dostatočnou náhradou za tragickú smrť manžela a otca.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti ako i vykonané dôkazy súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle ust. § 150 ods. 1 O.s.p. tak, že právnomu zástupcovi navrhovateľov 1.-3, súd priznal základnú sadzbu tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby zo sumy priznanej navrhovateľom 1.-3. rozsudkom, t.j. 6.638,77€. Súd zaviazal odporcu, aby uhradil navrhovateľom v 1. až 3. rade trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 4.110,68 eur

Trovy právneho zastúpenia navrhovateľov v 1. až 3. rade tvoria sumu: 4.110,68 Eur podľa 149 ods. 1 O.s.p., §10 ods.1 a 3, § 14 ods. 1 písm. a),c), d), § 18 ods.3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. ako i režijný paušál za 16 úkonov právnej služby :

- 1.) prevzatie veci a príprava - 220,77 Eur + 4,25 Eur (režijný paušál) = 225,02 Eur
- 2.) žaloba - 19.3.2004 - 220,77 Eur + 4,51 Eur (režijný paušál) = 225,28 Eur
- 3.) účasť na pojednávaní 5.12.2006, 1/4 odmeny - 55,19 Eur + 5,44 Eur (režijný paušál) = 60,63 Eur
- 4.) účasť na pojednávaní 18.1.2007, - 220,77 Eur + 5,91 Eur (režijný paušál) = 226,68 Eur
- 5.) úprava žaloby - 22.2.2007 - 220,77 Eur + 5,91 Eur (režijný paušál) = 226,68 Eur
- 6.) účasť na pojednávaní 20.3.2007, - 220,77 Eur + 5,91 Eur (režijný paušál) = 226,68 Eur
- 7.) účasť na pojednávaní 11.12.2007, - 220,77 Eur + 5,91 Eur (režijný paušál) = 226,68 Eur
- 8.) písomné vyjadrenie 22.1.2008, - 220,77 Eur + 6,34 Eur (režijný paušál) = 227,11 Eur
- 9.) účasť na pojednávaní 25.11.2008, - 220,77 Eur + 6,34 Eur (režijný paušál) = 227,11 Eur
- 10.) úprava žaloby - 3.12.2008 - 220,77 Eur + 6,34 Eur (režijný paušál) = 227,11 Eur
- 11.) účasť na pojednávaní 12.3.2008, - 220,77 Eur + 6,95 Eur (režijný paušál) = 227,72 Eur
- 12.) úprava žaloby - 18.3.2009 - 220,77 Eur + 6,95 Eur (režijný paušál) = 227,72 Eur

DPH z odmeny vo výške 2.483,66 predstavuje sumu 471,89 Eur a pripočíta sa k odmene, nakoľko je právny zástupca platcom DPH. DPH je priznané z odmeny bez priznaného režijného paušálu, nakoľko odmena z režijného paušálu sa platí až od 1.6.2009.

- 13.) účasť na pojednávaní 9.6.2009, - 220,77 Eur + 6,95 Eur (režijný paušál) = 227,72 Eur
 - 14.) účasť na pojednávaní 1.10.2009, - 220,77 Eur + 6,95 Eur (režijný paušál) = 227,72 Eur
 - 15.) účasť na pojednávaní 4.5.2010, - 220,77 Eur + 7,21 Eur (režijný paušál) = 227,90 Eur
 - 16.) účasť na pojednávaní 17.6.2010, - 220,77 Eur + 7,21 Eur (režijný paušál) = 227,90 Eur
- DPH z odmeny 911,24 Eur predstavuje sumu 173,13 Eur a pripočíta sa k odmene.

Spolu tvorí odmena sumu 4.110,68 € s DPH.

Súd zaviazal odporcu na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 13.941,43 € na účet Okresného súdu Bratislava II. Výška súdneho poplatku predstavuje vyrubený súdny poplatok navrhovateľom v 1. až 3. rade vo výške 3.983,27€, 4.979,08€ a 4.979,08€, ktorý nebol zaplatený. Nakoľko bol odporca neúspešnou stranou v spore, súd zaviazal odporcu na jeho uhradenie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, na tunajšom súde, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za neprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie, podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.